

Μνημόσυνο για τον Μητρ. Σταυροπηγίου στη Βέροια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Κατά την χθεσινή Ιερά Αγρυπνία που τελέστηκε στην Ιερά Μονή Δοβρά, όπου ιερούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Σταυροπηγίου κυρού Αλεξάνδρου, κατά σάρκα αδελφού του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου.

«Ἡ πενταυγῆς τῶν ἀθλοφόρων χορεία τῇ τῶν ἀγώνων νοητῇ δα-δουχίᾳ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν αὐ--γάζει νοητῶς».

Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τῆ μεγάλης ἑορτῆ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, λίγες ἡμέρες πρὶν νὰ ἀνατείλει καί πάλι στή γῇ ὁ ἥλιος τῆς δικαιο-σύ-νης Χριστός καί νὰ φωτίσει τούς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθη-μένους ἀνθρώπους, φωτίζει σήμε-ρα «τὴν οἰκουμένην ἅπασαν», κα-τά τόν ἱερό ὕμνογράφο, «ἡ πε-ν-ταυ-γῆς τῶν ἀθλοφόρων χορεία». Φωτίζει καί καταυγάζει καί ἐμᾶς πού ἀγρυπνοῦμε ἀπόψε τιμώντας τὴν εὐκλεῆ καί παμφαῇ μνήμη τους καί ἔχουμε τὴν εὐλογία ἡ Ἱε-ρά μας

Μονή νά κατέχει ὡς πο-λύτιμο θη-σαυ-ρό τμήματα τῶν ἱε-ρῶν καί μαρτυρικῶν τους λει-ψά-νων.

Πῶς ὅμως καί γιατί οἱ ἅγιοι μάρ-τυρες Εὐστράτιος, Αὐξέντιος, Εὐ-γέ-νιος, Μαρδάριος καί Ὁρέστης φω--τίζουν τήν οἰκουμένη, φωτί-ζουν τήν Ἐκκλησία καί τούς πι-στούς;

Μᾶς φωτίζουν, ἀδελφοίμου, γιατί γιά τούς τιμωμένους ἁγίους μάρτυρες, ἀλλά καί ὅλους τούς ἁγίους,

ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος «αἰδοῖ αὐτῶν ὁμοί-ως φωτί λάμπουσιν, προπο-ρεύ-ο-νται καί φωτίζουν». Τά βήματά τους λάμπουν σάν τό φῶς, βαδί-ζουν πρίν ἀπό ἐμᾶς καί μᾶς φω-τί-ζουν. Καί τά βήματά τους, καί ἡ ζωή τους, λάμπει σάν τό φῶς, για-τί ἀκολουθεῖ τό φῶς, ἀκολου-θεῖ τίς ἐντολές καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ πού εἶναι, ὅπως λέγει ὁ ψαλμωδός Δαβίδ, «λύχνος τοῖς ποσί καί φῶς ταῖς τρίβοις», πού εἶναι, δηλαδή, λυ-χνάρι πού φωτίζει τά πόδια τους γιά νά ξέρουν ποῦ βαδίζουν καί φῶς πού φωτίζει τόν δρόμο τους.

Καί οἱ πέντε ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἅγιοι Εὐστράτιος, Αὐξέντιος, Εὐ-γένιος, Μαρδάριος καί Ὁρέστης δέν ἐφήρμοσαν ἀπλῶς στή ζωή τους τίς ἐντολές καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τίς ἐφήρμοσαν καί μέ-χρις αἵματος. Προτίμησαν, δηλα-δή, νά ὑπομείνουν καί φυλακίσεις καί βασανιστήρια καί αὐτό ἀκόμη τό μαρτύριο προκειμένου νά μήν ἀπο-κλίνουν οὔτε κεραία ἀπό τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά μήν ἀθετήσουν οὔτε μία ἀπό τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό καί φωτίσθηκαν καί κα-ταυγάσθηκαν καί οἱ ἴδιοι ἀπό τό φῶς τῆς θείας Χάριτος, ἀλλά κα-ταυ-γάζουν καί μᾶς μέ αὐτό καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς καί τοῦ μαρτυρίου τους. Διότι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν σβύ-νει καί δέν ἐξα-φα-νίζεται, μετά τόν θάνατο τῶν ἁγί-ων. Δέν συ-σκο-τί-ζεται ἀπό τό μαρ-τύ-ριο τό ὁποῖο ὑπέστησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες. Για-τί μπορεῖ νά «ἔδοξαν ἐν ὀφθαλ-μοῖς ἀνθρώ-πων τεθνά-ναι», νά φά-νηκε στά μάτια τῶν ἀνθρώπων ὅτι πέθαναν, ὅπως λέ-γει ἡ Ἁγία Γρα-φή, ἀλλά αὐτοί ζοῦν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ζοῦν στήν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, καί ἐπεμ-βαίνουν μέ τά θαύματά τους καί στή ζωή τῆς ἐπί γῆς στρατευο-μένης Ἐκκλησίας καί τῶν μελῶν της, πού ἀγωνίζονται γιά νά βα-δίσουν τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο βά-δισαν καί οἱ πέντε τιμώμενοι ἅγιοι.

Γιατί, άδελφοί μου, οί άγιοι μάρ-τυ-ρες, τούς όποίους έορτά-ζου-με και τιμούμε άγρυπνώντας από-ψε, είναι θαυματουργοί, και είναι ζω-ντανή ή παρουσία τους, όπως μαρ-τυρεΐ και ό άγιος Νικόδημος ό Άγιορείτης, ό όποιος περιγράφει στόν Συναξαριστή του μεταξύ άλλ-λων και τό ακόλουθο θαΰμα.

Όταν άγιογραφείτο, γράφει, τό Κυριακό τής Σκήτης τής Άγίας Άν-νης στό Άγιο Όρος, οί άγιο-γρά-φοι Άθανά-σιος και Κωνσταντί-νος ζήτησαν ένα υπέρογκο ποσό. Οί πτωχοί Άγιαννανίτες πατέρες φυσικά δέν είχαν τά χρήματα και έτσι οί άγιο-γράφοι έφυγαν και κατευθύνθη-καν πρός τή μονή τής Μεγίστης Λαύρας, πρός μεγάλη λύ-πη και απογοήτευση τών πατέ-ρων τής Σκήτης τής Άγίας Άννης.

Στόν δρόμο όμως συνάντησαν πέ--ντε ανθρώπους πού έμοιαζαν διαφορετικοί από τούς άλλους. Τούς χαιρέτισαν και εκείνοι τούς ρώτησαν. Ποιοί είστε και ποϋ

πα-τε; Είμαστε άγιογράφοι, άπή-ντη-σαν και φεύγουμε από την Άγία Άννα, γιατί δέν συμφωνή-σα-με μέ τούς πατέρες για τά χρήματα της άγιογραφήσεως του Κυριακού.

Τότε ό ένας από τούς πέντε, πού έμοιαζε έπικεφαλής, ειπε αυστηρά. «Αυτά είναι ανήκουστα. Είναι δυ-νατόν νά ζητᾶτε τόσα πολλά χρή-ματα από άκτήμονες πατέρες; Εί-ναι δυνατόν; Νά και οι τέσσερις έδῶ άδελφοί μου τό ίδιο λέγουν. Συμ-φωνεΐτε Αύξέντιε, Εύγένιε, Μαρ-δάριε και Όρέστα;» «Και βέ-βαια, τό αυτό φρονούμεν, Εύστρά-τιε, και έμεΐς!», άπάντησαν οι άλλοι τέσσερις.

Οι δύο άγιογράφοι θορυβήθηκαν, γιατί κατάλαβαν ότι είχαν νά κά-νουν μέ άγίους, οι όποιοι συνέχι-σαν. «Νά έπιστρέψετε πάραυτα και νά άγιογραφήσετε τό Κυριακό και ό,τι σᾶς δώσουν οι πατέρες νά τό πάρετε λέγοντας νά ’ναι εύλογη-μένο. Επίσης», πρόσθεσαν, «στόν άρι-στερό χορό νά άγιογραφήσετε τούς πέντε μάρτυρες Εύστράτιο, Αύ-ξέντιο, Εύγένιο, Μαρδάριο και Όρέστη».

Άμέσως μετά εξαφανίσθηκαν, ά-φή-νοντας κατάπληκτους τούς άγιο-γράφους, οι όποιοι επέστρεψαν στη Σκήτη της Άγίας Άννης και συγκινημένοι άνέφεραν τό θαύμα στους πατέρες.

Τό θαύμα αυτό είναι μία μόνο άπό-δειξη της παρουσίας των άγί-ων μαρτύρων στη ζωή της Έκκλη-σίας και στη ζωή των πιστών, την όποία αισθανόμασθε και έμεΐς, έχο-ντας και την αισθητή παρουσία τους έδῶ στη Μονή μας διά των άγίων τους λειψά-νων.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Καί αὐτή ἡ ζωντανή παρουσία τους θά πρέπει νά μᾶς παρακινεῖ ἀκόμη πε-ρισσότερο, ὥστε νά βαδί-ζουμε καί ἐμεῖς τήν ὁδό τῶν ἐντο-λῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί ἐκεῖνοι, προκειμένου καί ἡ δική μας ζωή νά καταυγάζεται ἀπό τό φῶς τους καί ἀπό τό φῶς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί νά ἀποτελεῖ φῶς καί γιά τούς ἀνθρώπους γύρω μας.

Ἐκτός ἀπό τά χαριτόβρυτα λείψανά τους, τά ὁποῖα ἔχει ὡς θησαυρό ἡ Μονή μας, ἔχουμε καί ἕνα ἄλλο θαῦμα, τό ὁποῖο ἐπετέλεσαν, ὅταν ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Σταυροπηγίου Ἀλέξανδρος, σέ νεαρά ἡλικία, εἶχε ἀσθενήσει καί μάλιστα βαρειά, καί ἦταν στό νοσοκομεῖο. Ἐνα βράδυ, ἐνῶ ἦταν μόνος του, παρουσιάζεται ἕνας γιατρός μέ τήν ποδιά τήν ἄσπρη καί τοῦ λέει «μή στεναχωριέσαι, θά γίνεις καλά». Τοῦ λέει «ἐσεῖς ποιός εἶστε, γιατρέ, πρώτη φορά σᾶς βλέπω». Λέγει «εἶμαι ὁ ἅγιος Μαρδάριος καί ἦρθα νά σέ θεραπεύσω».

Ἔτσι, λοιπόν, σήμερα μαζί μέ τούς ἁγίους μνημονεύουμε καί τόν ἀείμνηστο

Δεσπότη καί θά τοῦ τελέσουμε καί τό Τρισάγιο γιά νά ἀναπαύσει ὁ Θεός τήν ψυχή του καί νά συγκαταλέγεται μαζί μέ τούς ἁγίους αὐτούς οἱ ὁποῖοι τόν ἐτίμησαν στή ζωή του, καί ἐκεῖνος πάντοτε, κάθε χρόνο αὐτή τήν ἡμέρα, τελοῦσε ἀγρυπνία εἰς μνήμη τῶν ἁγίων. Εἶθε νά ἔχουμε τήν εὐχή τους καί τή βοήθειά τους.